

Arrest

nr. 350 228 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2026.

Gelet op het oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DOEKENS, loco advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 29 april 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 5 december 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 januari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1998 te Luanda, Angola en u behoort tot de Bakongo-etniciteit. U heeft één zus, één halfbroer en ook één halfzus. Uw broers en zussen wonen in België samen met uw moeder. Uw moeder diende ook een verzoek om internationale bescherming in op 2

oktober 2024 (CGVS nr. ...). Uw vader overleed in 2016 en uw moeder startte rond 2017 een nieuwe relatie met uw stiefvader. U behaalde uw middelbare diploma en startte een opleiding als verpleegster, maar maakte deze door financiële problemen niet af.

Uw stiefvader was een agent bij het SIC van Angola (Serviço de Investigação Criminal). Als agent stond hij in voor het arresteren van criminelen. Op 25 juli 2024 ging uw stiefvader werken en zou die avond niet terugkeren naar jullie woning, waar u met uw moeder en broers en zussen woonde. Rond middernacht vielen bandieten jullie woning binnen en maakten ze alles overhoop in het huis. Ze sloegen uw moeder en toen ze gingen vertrekken, namen ze u mee. U werd geblinddoekt meegenomen naar een woning in de bossen. In deze woning verbleef u vijf tot zes maanden en werd u seksueel misbruikt en mishandeld door de bandieten. Ze zeiden u telkens dat uw vader een van hun vrienden vermoord had en dat u en uw familie zouden boeten. U wist niet wie deze bandieten waren aangezien ze telkens een masker droegen als ze u misbruikten. Op een avond kwam u erachter dat de chef van uw stiefvader de leider van deze bandieten was, nadat u zijn masker kon verwijderen.

Nadat u achter de identiteit van de chef was gekomen, gaf de chef het bevel u te laten vermoorden. Onder deze groep bandieten was er echter één man die zich telkens excuseerde nadat hij u misbruikte. Hij voelde zich slecht over de situatie en u had het gevoel dat hij verliefd geworden was op u. Hij vertelde u over het bevel van de chef en dat hij u ging helpen. Op een avond ging hij niet mee op een missie met de anderen en ging hij J. bellen, zodat jullie samen konden vluchten. Hij was er echter niet van op de hoogte dat er nog een andere bandiet in het huis was. Eenmaal J. toegekomen was, verlieten jullie samen het huis maar begon er een schietpartij nadat de andere bandiet jullie zag vluchten. Beide mannen schoten op elkaar waardoor u tot bij J. aan de auto kon geraken.

U vertrok met J. naar een huis waarin u verbleef tot aan uw vertrek uit Angola. J. misbruikte u tweemaal doorheen die periode maar hielp u het land te verlaten, aangezien zijn vriend dit gevraagd had. U verliet Angola uiteindelijk op 26 april 2025 met een vals paspoort. Een dag later kwam u aan in België en moest u het paspoort afgeven aan een man die u opwachtte op de luchthaven. Op 29 april 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Angola vreest u dat de chef van uw stiefvader u zal vermoorden.

Ter staving van uw relaas legt u een certificaat neer van burgerlijke stand en een schema van de medicatie die u neemt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ van 27 oktober 2025 blijkt dat u op de zetel van het CGVS wenste te worden gehoord door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer, in het bijzijn van een vrouwelijke tolk. Verder geeft u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan u fysiek en mentaal in staat te voelen een persoonlijk onderhoud af te leggen en na twee consultaties uw consultaties bij de psycholoog te hebben moeten stopzetten, hoewel u deze wel wil verderzetten. U legt hier geen documenten van neer, buiten uw medicatieschema waaruit blijkt dat u sedistress neemt en quetiapine u voorgeschreven om te slapen. Deze medicatie nam u twee dagen voor het onderhoud het laatst (zie notities persoonlijk onderhoud (verder NPO), p. 3-4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw stiefvader een agent was bij het SIC.

- Doorheen het persoonlijk onderhoud wordt u meermaals en uitgebreid de kans gegeven om details over de job van uw stiefvader te vertellen. Hierbij valt u steeds terug op algemene of vage kennis over het SIC en de job van uw stiefvader (NPO, p.13 en p.18). U verklaart dat het SIC bandieten, maffia's en criminelen oppakt, alsook mensen die drugs verkopen, en dat ze als burger infiltreren om zo mensen op te pakken (NPO, p. 13 en p. 20). Deze informatie is algemeen en generiek, waarbij uw gebrek aan bijkomende informatie niet kan overtuigen. U voegt nog toe dat hij bij de aanhoudingen werkte en als er een bevel was 'er zijn bandieten op plaats X' en we moeten die gaan aanhouden, ze dan gingen. Wat hij op zijn bureau deed, weet u niet. Evenmin weet u wie hij doorheen de jaren heeft opgepakt. Gevraagd welke taken uw stiefvader deed, geeft u aan dat het onderzoek meer door de chefs werd gedaan, hoewel u niet weet of hij ook onderzoek deed. Gevraagd of hij met een team samenwerkte, bevestigt u, hoewel u niet weet hoe groot dat team was, toevoegend dat u een paar van zijn collega's kende (NPO, p. 18). Aangezien u ze kende en ze bij jullie thuis langkwamen, wordt u gevraagd wat de namen van deze mensen waren (NPO, p. 18). U verklaart dat er een

chef Bamana is, wiens gezin u kende, en een persoon genaamd Thomas. (NPO, p. 18 en p. 19). Gevraagd of u doorheen de jaren ooit iets over zijn job hoorde of ooit iets opving over bandieten die opgesloten werden door hem, verklaart u enerzijds dat u er niet over sprak met hem en anderzijds dat u er niets over kan zeggen (NPO, p. 18). Hierbij dient ook opgemerkt dat uw moeder in België is en u met haar in contact staat. Gezien de job van uw stiefvader de aanleiding vormt van uw vermeende problemen en u ook deze vrees aanhaalt bij terugkeer, mag het van u redelijkerwijze worden verwacht dat u al het mogelijke doet om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de job van uw stiefvader en de door u aangehaalde vervolger (NPO, p.10). U geeft aan er niet naar te hebben gevraagd omdat het jullie enkel interesseert om te weten te komen waar hij nu is. U voegt nog toe dat het een gevaarlijk werk is in Angola en er geen veiligheid is voor de familie van de personen die de job uitvoeren (NPO, p.19). Het gebrek aan informatie over de job van uw stiefvader – ondanks u hem sinds 2017 kende – is zeer opmerkelijk en ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten, gezien de job van uw stiefvader aan de grondslag ligt van de geopperde problemen. Met betrekking tot de aangehaalde problemen dient opgemerkt dat uw verklaringen dienaangaande evenmin weten te overtuigen:

- U linkt de gebeurtenissen aan een interventie waarbij uw vader iemand om het leven bracht. U kent de naam van deze overleden persoon niet, terwijl hij de aanleiding vormt van uw problemen. U verklaart er enkel over te hebben gehoord omdat de bandieten erover spraken. Hoe die persoon om het leven werd gebracht, weet u evenmin (NPO, p.21). Uw verklaringen hieromtrent zijn ontoereikend.

- Uw relaas tijdens het persoonlijk onderhoud bevat verschillende tegenstrijdigheden ten opzichte van uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

- Voor de DVZ antwoordde u op de vraag hoe lang u vastzat als gijzelaar, dat u een 6-tal maanden vastzat maar in twee verschillende huizen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS maakt u nergens melding van twee verschillende locaties. U hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, geeft u aan met J. te zijn verhuisd en niet met de bandieten. U uw verklaringen voor de DVZ voorgelezen, geeft u aan te hebben bedoeld eerst bij de bandieten en dan bij J. te hebben vastgezet maar niet te zijn verhuisd bij de bandieten (NPO, p.26). U werd echter gevraagd hoe lang u vastzat als gijzelaar. U ontving een kopie van de vragenlijst en bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat alles correct werd genoteerd (NPO, p.3).

- U verklaarde bij de DVZ dat u kon ontsnappen uit het huis waar u werd vastgehouden, aangezien de verliefde bandiet een van zijn collega's drogeerde. U voegt er nog aan toe dat deze collega waarschijnlijk niet genoeg slaapmiddel had gekregen waardoor hij wakker is geworden toen jullie aan het wegvlugten waren (CGVS Vragenlijst, vraag 3.5). Gezien deze verklaringen is het zeer opvallend dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft niet te weten wat de verliefde bandiet ging doen om u daar weg te krijgen (NPO, p. 24). Gevraagd waarom u bij DVZ iets anders zei, verklaart u niet te weten wat hij gedaan had om jullie daar weg te krijgen en voorbij die ene man te geraken (NPO, p. 24). Sterker nog, u verklaart op het CGVS dat hij niet zou hebben geweten dat er nog een andere persoon binnen was. Dat u bij DVZ deze verklaring wel kan geven over uw ontsnapping om vervolgens niet te weten wat de verliefde bandiet deed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

U heeft zeer beperkte informatie over de chef van uw stiefvader, ondanks dat u hem vreest en u hem eerder ontmoette (NPO, p. 14 en p. 20). Dit gebrek aan enige informatie over hem doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met hem.

- Gevraagd wie u vreest, verklaart u de chef van uw stiefvader zijn eenheid te vrezen (NPO, p. 14). Gevraagd naar meer details verklaart u dat zijn roepnaam P. is, maar dat u zijn volledige naam niet kent (NPO, p. 14). Doorheen het interview wordt u naar meer informatie over chef P. gevraagd (NPO, p. 20). Hierbij verklaart u dat P. veel invloed heeft en van de hoge klasse is (NPO, p. 20). U ontmoette hem ooit in het begin van 2024 waarbij uw stiefvader u voorstelde aan P. (NPO, p. 20). Dat u dermate weinig informatie heeft over de man die u vreest en waarvoor u alles in Angola achterliet, is heel opmerkelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met P.. Zeker aangezien u hem al eerder ontmoette, u vervolgens drie tot vier weken bij iemand woonde die verbonden was aan een van zijn bandieten en u in België in contact staat met uw moeder die u mogelijks meer informatie zou kunnen verschaffen (NPO, p. 9, p.10 en p.13).

Hierbij aansluitend heeft u ook geen bijkomende informatie over de bandiet die u hielp ontsnappen. Dit gebrek aan informatie en het gebrek aan stappen die u ondernam om meer te weten te komen over hem, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ontvoering.

- Gevraagd naar meer informatie over wie de bandiet was die u hielp ontsnappen, verklaart u dat het mogelijks een vriend of broer van J. was, maar dat u zijn naam niet kende (NPO, p. 13 en p. 14). Nogmaals blijft u vaag over de mensen die verbonden zijn aan uw eigen problemen. U noemt hem eerder Wie, wat echter een bijnaam zou zijn (NPO, p. 25).

- U ondernam voorts ook geen stappen om meer informatie te weten te komen over de man die stierf om u te redden ondanks dat u drie tot vier weken bij zijn vriend of broer verbleef (NPO, p. 9, p. 13 en p. 25). Gevraagd waarom u dit niet deed, verklaart u dat u gewoon vrij wou zijn (NPO, p. 25).

Tenslotte is ook het gebrek aan informatie over uw moeder danig opmerkelijk en vrees ondermijnend, zeker gezien u verklaart dat uw moeder zich op dezelfde gebeurtenissen baseert en u nog met haar in contact staat (NPO, p. 10-11 en p.14):

- U weet niet met zekerheid wanneer uw moeder Angola verliet. U vermoedt eind 2024, maar zeker bent u niet. U kan ook niet zeggen hoe lang ze nog in Angola bleef nadat u was vertrokken. U verwijst naar de gebeurtenissen in juli en dat ze hetzelfde jaar nog vertrok (NPO, p.11).

- U weet niets van de feiten die uw moeder meemaakte na de inval van uw huis (NPO, p. 14). Het is uiterst bevreemdend dat u en uw moeder Angola zouden hebben verlaten om dezelfde reden en u dan niet informeert bij uw moeder over wat er nog gebeurde na uw ontvoering.

De documenten die u neerlegt, kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Het certificaat van uw burgerlijke stand heeft betrekking op uw identiteit en herkomst die hier op zich niet onmiddellijk betwist wordt. Het medicatieschema dat u neerlegt, toont louter aan dat u medicatie voor een depressie en slaapproblemen neemt. In welke omstandigheden deze problemen zijn ontstaan, kan niet blijken uit het neergelegde document en bijgevolg is er ook geen link met de geopperde asielmotieven.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 10 december 2025. Er werden geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst zet ze op omstandige wijze een betoog uiteen aangaande haar kennis over het werk van haar stiefvader, haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en haar kennis over haar moeder. Vervolgens bespreekt verzoekster in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus. Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekster naar en citeert ze fragmenten uit algemene landeninformatie.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster brengt op 29 mei 2026 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan "EVALUATION PSYCHOLOGIQUE RAPPORT D EVALUATION" van 28 mei 2026 wordt toegevoegd.

2.2.2. Verzoekster brengt op 1 juni 2026 ter terechtzitting aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een medisch attest van 29 mei 2026 wordt toegevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet

steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de vragenlijst ‘bijzondere procedure noden’ DVZ van 27 oktober 2025 blijkt dat u op de zetel van het CGVS wenste te worden gehoord door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer, in het bijzijn van een vrouwelijke tolk. Verder geeft u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan u fysiek en mentaal in staat te voelen een persoonlijk onderhoud af te leggen en na twee consultaties uw consultaties bij de psycholoog te hebben moeten stopzetten, hoewel u deze wel wil verderzetten. U legt hier geen documenten van neer, buiten uw medicatieschema waaruit blijkt dat u sedistress neemt en quetiapine u voorgeschreven om te slapen. Deze medicatie nam u twee dagen voor het onderhoud het laatst (zie notities persoonlijk onderhoud (verder NPO), p. 3-4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster kan met de benadrukking van haar psychologische kwetsbaarheid en het psychologisch rapport van 28 mei 2026 dat middels haar eerste aanvullende nota werd neergelegd evenals met het medisch attest bijgevoegd middels de tweede aanvullende nota, geenszins bovenstaande pertinente bevindingen ontkrachten waaruit blijkt dat in haar hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden werden aangenomen en haar steunmaatregelen werden verleend.

Hoewel uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekster medicatie neemt voor depressie en zij slaapproblemen heeft en in de bijkomende medische attesten gewag wordt gemaakt van onder meer slaap- en eetstoornissen, van geheugenproblemen, suïcidale gedachten, symptomen die gelinkt zijn aan een posttraumatische stressstoornis, van symptomen van vermijding, negatieve veranderingen in cognities en stemming, symptomen van verandering in activiteit en reactiviteit, van een serieuze psychologische kwetsbaarheid evenals van littekens en van psychologisch lijden, wijst de Raad er evenwel op dat hieruit niet kan blijken dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijke onderhoud op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad oordeelt dat uit de voorliggend (medische) stukken geenszins kan worden vastgesteld dat de psychologische staat van verzoekster een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielpprocedure deel te nemen. De Raad merkt op dat de opgesomde symptomen omtrent de psychologische toestand van verzoekster gebaseerd zijn op de verklaringen en eigen gedragingen van verzoekster en hieruit niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoekster ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Voorts merkt de Raad op dat uit de medische attesten niet kan blijken dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij daadwerkelijk lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar psychische en/of medische problemen niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog/arts vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen/littekens, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze gezondheidsproblemen en littekens werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische/medische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat verzoekster met de voorliggende medische stukken geenszins haar voorgehouden vrees of voorgehouden problemen aannemelijk maakt nu zij hiermee geen ander licht kan werpen op de vaststellingen aangaande haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (infra).

De Raad wijst er hierbij op dat neergelegde documenten samen met de verklaringen en algemene landeninformatie moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Een medisch attest moet daarom steeds worden beoordeeld in samenhang met de afgelegde verklaringen. In casu wordt evenwel geen geloof gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat in casu er geen sterk vermoeden of aanwijzing blijkt dat de medische/psychologische problemen/littekens van verzoekster het gevolg zijn van haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas.

Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielpprocedure. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud geenszins blijkt dat er zich

noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoekster geen problemen ondervond om haar verklaringen uiteen te zetten en te antwoorden op de gestelde vragen. Verzoekster verklaarde zich fysiek en mentaal in staat te voelen om het interview af te leggen, ze stelde de tolk op het CGVS zeer goed te begrijpen en zij bevestigde alle vragen begrepen te hebben (persoonlijk onderhoud van 5 december 2025, p. 3, p. 26).

Daarenboven maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 27 oktober 2025).

Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke bijkomende steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden wat betreft verzoeksters psychologische problematiek, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat verzoekster - die steunmaatregelen werd verleend - in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van de oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Angola gedood te zullen worden door de leider van een bende bandieten die tevens de chef is van haar stiefvader die werkzaam was als agent bij het SIC (hierna: Serviço de Investigação Criminal).

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.3.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat haar stiefvader een agent was bij het SIC:

"Doorheen het persoonlijk onderhoud wordt u meermaals en uitgebreid de kans gegeven om details over de job van uw stiefvader te vertellen. Hierbij valt u steeds terug op algemene of vage kennis over het SIC en de job van uw stiefvader (NPO, p.13 en p.18). U verklaart dat het SIC bandieten, maffia's en criminelen oppakt, alsook mensen die drugs verkopen, en dat ze als burger infiltreren om zo mensen op te pakken (NPO, p. 13 en p. 20). Deze informatie is algemeen en generiek, waarbij uw gebrek aan bijkomende informatie niet kan overtuigen. U voegt nog toe dat hij bij de aanhoudingen werkte en als er een bevel was 'er zijn bandieten op plaats X' en we moeten die gaan aanhouden, ze dan gingen. Wat hij op zijn bureau deed, weet u niet. Evenmin weet u wie hij doorheen de jaren heeft opgepakt. Gevraagd welke taken uw stiefvader deed, geeft u aan dat het onderzoek meer door de chefs werd gedaan, hoewel u niet weet of hij ook onderzoek deed. Gevraagd of hij met een team samenwerkte, bevestigt u, hoewel u niet weet hoe groot dat team was, toevoegend dat u een paar van zijn collega's kende (NPO, p. 18). Aangezien u ze kende en ze bij jullie thuis langkwamen, wordt u gevraagd wat de namen van deze mensen waren (NPO, p. 18). U verklaart dat er een chef B. is, wiens gezin u kende, en een persoon genaamd T.. (NPO, p. 18 en p. 19). Gevraagd of u doorheen de jaren ooit iets over zijn job hoorde of ooit iets opving over bandieten die opgesloten werden door hem, verklaart u enerzijds dat u er niet over sprak met hem en anderzijds dat u er niets over kan zeggen (NPO, p. 18). Hierbij dient ook opgemerkt dat uw moeder in België is en u met haar in contact staat. Gezien de job van uw stiefvader de aanleiding vormt van uw vermeende problemen en u ook deze vrees aanhaalt bij terugkeer, mag het van u redelijkerwijze worden verwacht dat u al het mogelijke doet om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de job van uw stiefvader en de door u aangehaalde vervolger (NPO, p.10). U geeft aan er niet naar te hebben gevraagd omdat het jullie enkel interesseert om te weten te komen waar hij nu is. U voegt nog toe dat het een gevaarlijk werk is in Angola en er geen veiligheid is voor de familie van de personen die de job uitvoeren (NPO, p.19). Het gebrek aan informatie over de job van uw stiefvader – ondanks u hem sinds 2017 kende – is zeer opmerkelijk en ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten, gezien de job van uw stiefvader aan de grondslag ligt van de geopperde problemen."

Verzoekster volhardt in het profiel van haar stiefvader en repliceert dat er geen enkele vraag gesteld werd over de identiteit van haar stiefvader en verweerder hierdoor niet eens wist hoe deze man heette en bijgevolg geen verificaties kon uitvoeren. Ze vervolgt dat vanwege de aard van het werk van haar stiefvader dat

betrekking heeft op gevoelige en hoogst vertrouwelijke zaken, er niet verwacht kan worden dat zij die zelf niet bij de politie gewerkt heeft, op de hoogte zou zijn van de details van de behandelende dossiers.

Verzoekster kan met de volharding in de werkzaamheden van haar stiefvader en met de bekritisering van bovenstaande pertinente weigeringsmotieven hier geenszins een ander licht op werpen. Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige en doorleefde verklaringen kan afleggen en ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent kernelementen van zijn vrees, in casu de werkzaamheden van verzoeksters stiefvader voor het SIC. Er kan niet blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel zij nog contacten heeft onderhouden met haar moeder die eveneens gevlucht zou zijn omwille van dezelfde vrees en daarbij bovendien de hulp zou hebben gehad van een collega van verzoeksters stiefvader die verzoekster ook zou kennen, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees (persoonlijk onderhoud, p. 10-12).

Waar verzoekster betoogt dat verweerder geen vragen gesteld zou hebben over de identiteit van haar stiefvader, stipt de Raad aan dat verzoekster wel degelijk reeds bij aanvang van de beschermingsprocedure uitdrukkelijk werd gevraagd naar de naam van de stiefvader en daarna omstandig werd bevraagd omtrent (het voorgehouden profiel en de beweerde werkzaamheden van) haar stiefvader (Vragenlijst van 27 oktober 2025, vraag 5; persoonlijk onderhoud, p. 12-22). Verzoekster slaagt er met dergelijk betoog dan ook allerminst in haar gebrekkige, weinig doorleefde verklaringen over de werkzaamheden van haar stiefvader hiermee verschoond kunnen worden.

2.3.3.3. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal met reden dat met betrekking tot de aangehaalde problemen opgemerkt dient te worden dat verzoeksters verklaringen evenmin weten te overtuigen:

“- U linkt de gebeurtenissen aan een interventie waarbij uw vader iemand om het leven bracht. U kent de naam van deze overleden persoon niet, terwijl hij de aanleiding vormt van uw problemen. U verklaart er enkel over te hebben gehoord omdat de bandieten erover spraken. Hoe die persoon om het leven werd gebracht, weet u evenmin (NPO, p.21). Uw verklaringen hieromtrent zijn ontoereikend.

- Uw relaas tijdens het persoonlijk onderhoud bevat verschillende tegenstrijdigheden ten opzichte van uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

• Voor de DVZ antwoordde u op de vraag hoe lang u vastzat als gijzelaar, dat u een 6-tal maanden vastzat maar in twee verschillende huizen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS maakt u nergens melding van twee verschillende locaties. U hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, geeft u aan met Joao te zijn verhuisd en niet met de bandieten. U uw verklaringen voor de DVZ voorgelezen, geeft u aan te hebben bedoeld eerst bij de bandieten en dan bij Joao te hebben vastgezet maar niet te zijn verhuisd bij de bandieten (NPO, p.26). U werd echter gevraagd hoe lang u vastzat als gijzelaar. U ontving een kopie van de vragenlijst en bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat alles correct werd genoteerd (NPO, p.3).

• U verklaarde bij de DVZ dat u kon ontsnappen uit het huis waar u werd vastgehouden, aangezien de verliefde bandiet een van zijn collega's drogeerde. U voegt er nog aan toe dat deze collega waarschijnlijk niet genoeg slaapmiddel had gekregen waardoor hij wakker is geworden toen jullie aan het wegvlugten waren (CGVS Vragenlijst, vraag 3.5). Gezien deze verklaringen is het zeer opvallend dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft niet te weten wat de verliefde bandiet ging doen om u daar weg te krijgen (NPO, p. 24). Gevraagd waarom u bij DVZ iets anders zei, verklaart u niet te weten wat hij gedaan had om jullie daar weg te krijgen en voorbij die ene man te geraken (NPO, p. 24). Sterker nog, u verklaart op het CGVS dat hij niet zou hebben geweten dat er nog een andere persoon binnen was. Dat u bij DVZ deze verklaring wel kan geven over uw ontsnapping om vervolgens niet te weten wat de verliefde bandiet deed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

U heeft zeer beperkte informatie over de chef van uw stiefvader, ondanks dat u hem vreest en u hem eerder ontmoette (NPO, p. 14 en p. 20). Dit gebrek aan enige informatie over hem doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met hem.

- Gevraagd wie u vreest, verklaart u de chef van uw stiefvader zijn eenheid te vrezen (NPO, p. 14). Gevraagd naar meer details verklaart u dat zijn roepnaam P. is, maar dat u zijn volledige naam niet kent (NPO, p. 14). Doorheen het interview wordt u naar meer informatie over chef P. gevraagd (NPO, p. 20). Hierbij verklaart u dat P. veel invloed heeft en van de hoge klasse is (NPO, p. 20). U ontmoette hem ooit in het begin van 2024 waarbij uw stiefvader u voorstelde aan P. (NPO, p. 20). Dat u dermate weinig informatie heeft over de man die u vreest en waarvoor u alles in Angola achterliet, is heel opmerkelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met P.. Zeker aangezien u hem al eerder ontmoette, u vervolgens drie tot vier weken bij iemand woonde die verbonden was aan een van zijn bandieten en u in België in contact staat met uw moeder die u mogelijks meer informatie zou kunnen verschaffen (NPO, p. 9, p.10 en p.13).”

Verzoekster betoogt dat aangezien het om gecompliceerde en vertrouwelijke operaties gaat, het volkomen geloofwaardig is dat zij niet op de hoogte was van de identiteit en de gegevens van de overleden persoon. Vervolgens betoogt ze inzake haar interview bij de DVZ dat het niet om een tegenstrijdigheid gaat maar om

een misverstand, een verklaring die tijdens het korte interview werd afgelegd en waarin het niet mogelijk is om een gedetailleerde uitleg te geven.

Verzoekster kan met de volharding in haar verklaringen met nadruk op het gecompliceerd en vertrouwelijk karakter van de gebeurtenissen geen afbreuk doen aan verweerders correcte bevindingen.

De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente en nauwkeurige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees en herhaalt dat er niet kan blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel zij nog contacten heeft onderhouden met haar moeder die eveneens gevlucht zou zijn omwille van dezelfde vrees en daarbij bovendien de hulp zou hebben gehad van een collega van verzoeksters stiefvader die verzoekster ook zou kennen, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees (persoonlijk onderhoud, p. 10-12).

Daarenboven stipt de Raad aan dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van haar vrees.

Bovendien verklaarde verzoekster op het CGVS, alwaar zij de bijstand van een advocaat genoot, dat haar gehoor bij de DVZ goed verliep, zij er de belangrijkste redenen voor haar vertrek heeft kunnen melden en bevestigde dat het allemaal correct genoteerd werd (persoonlijk onderhoud van 5 december, p. 3).

Verzoekster bekritiseert het gehoor bij de DVZ maar kan hiermee haar uitdrukkelijke verklaringen niet in een ander daglicht stellen daar zij stelde dat het interview bij de DVZ goed was verlopen zonder hierbij correcties aan te brengen.

Bij gebrek aan enig dienstig verweer kan de Raad volgende terechte bevindingen tot de zijne maken:

"Hierbij aansluitend heeft u ook geen bijkomende informatie over de bandiet die u hielp ontsnappen. Dit gebrek aan informatie en het gebrek aan stappen die u ondernam om meer te weten te komen over hem, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ontvoering.

- Gevraagd naar meer informatie over wie de bandiet was die u hielp ontsnappen, verklaart u dat het mogelijks een vriend of broer van J. was, maar dat u zijn naam niet kende (NPO, p. 13 en p. 14). Nogmaals blijft u vaag over de mensen die verbonden zijn aan uw eigen problemen. U noemt hem eerder Wie, wat echter een bijnaam zou zijn (NPO, p. 25).

- U ondernam voorts ook geen stappen om meer informatie te weten te komen over de man die stierf om u te redden ondanks dat u drie tot vier weken bij zijn vriend of broer verbleef (NPO, p. 9, p. 13 en p. 25). Gevraagd waarom u dit niet deed, verklaart u dat u gewoon vrij wou zijn (NPO, p. 25)."

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing op terechte wijze gemotiveerd dat verzoeksters gebrek aan informatie over haar moeder danig opmerkelijk en "vrees ondermijnend" is, te meer verzoekster verklaarde dat haar moeder zich op dezelfde gebeurtenissen baseert en zij nog in contact staat met haar:

"- U weet niet met zekerheid wanneer uw moeder Angola verliet. U vermoedt eind 2024, maar zeker bent u niet. U kan ook niet zeggen hoe lang ze nog in Angola bleef nadat u was vertrokken. U verwijst naar de gebeurtenissen in juli en dat ze hetzelfde jaar nog vertrok (NPO, p.11).- U weet niets van de feiten die uw moeder meemaakte na de inval van uw huis (NPO, p. 14). Het is uiterst bevreemdend dat u en uw moeder Angola zouden hebben verlaten om dezelfde reden en u dan niet informeert bij uw moeder over wat er nog gebeurde na uw ontvoering."

Verzoekster betoogt dat het volkomen begrijpelijk is dat zij niet over meer details beschikt met betrekking tot de situatie van haar moeder, daar de twee dossiers afzonderlijk behandeld worden en de omstandigheden van haar moeder niet meegerekend kunnen worden bij de beoordeling van haar risico en haar situatie. Verzoekster betoogt dat indien verweerder van oordeel was dat deze twee vluchtrelazen dermate met elkaar verweven zijn, zij de behandeling van beide verzoeken had kunnen samenvoegen of minstens de hoorzitting had kunnen afwachten alvorens een beslissing te nemen.

Verzoekster overtuigt met dergelijk betoog allerminst. Het gegeven dat haar beschermingsverzoek, dat afzonderlijk werd ingediend dan dat van haar moeder, niet gezamenlijk wordt behandeld met het dossier van haar moeder, staat er geenszins in de weg dat van verzoekster redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de zaken die in direct verband staan met haar vrees, in casu de vlucht van haar moeder. Er kan niet blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel zij nog contacten heeft onderhouden met haar moeder die eveneens gevlucht zou zijn omwille van dezelfde vrees en haar nog heeft gezien in België (persoonlijk

onderhoud, p. 10,12), hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees.

2.3.3.4. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster op het CGVS neergelegde documenten en de aldaar overgemaakte opmerkingen geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de concrete beoordeling ervan.

2.3.3.5. De Raad merkt inzake de medische problematiek van verzoekster nog op dat deze geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoekster in casu geenszins aan dat zij omwille van de aangevoerde symptomen zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van haar medische problemen verzoekster gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet (heden artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

2.3.4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde

landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster nog verwijst naar een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken gaat zij eraan voorbij dat dit een reisadvies is voor Belgische burgers die naar Angola willen reizen en dat dit niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van beschermingsverzoeken van personen die de Angolese nationaliteit bezitten en die van een bepaalde regio afkomstig zijn. De gegevens in het reisadvies, dat slechts een algemene strekking heeft en dat bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land, kunnen geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen omtrent de veiligheidssituatie in Angola in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zijnde thans in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU